

Талановите подружжя **Браташів** знають не тільки в **Бурині**, але й на теренах Сумщини.

Олександр Браташ

– соліст самодіяльного народного хору «Червона калина» Буринського районного будинку культури, а його дружина

Лариса Браташ

– відома місцева

поетеса.

Із червня 1963-го і по цей час **Олександр Браташ** радує краян своїми піснями. Природа щедро нагородила його винятковими голосовими даними. Прекрасний тенор широкого діапазону здатний будь-кого зачепити за душу.

Любов до пісні передала йому мама, Христина Христантовна. Вперше заспівав у 3 роки, потім – був солістом спочатку шкільного, згодом – інститутського хору, чарував своїм співом жителів Читинської області.

А народився Олександр Григорович 14 жовтня, в день головного осіннього свята Покрови, в селі Березівка Талалаївського району Чернігівської області в селянській сім'ї. У 1953 році сім'я переселилась жити до Іркутської області, де він 1954 року закінчив Тангутську середню школу і цього ж року вступив навчатись до Іркутського державного медичного інституту, який закінчив у 1960 році.

По закінченню навчання за державним направленням поїхав працювати в Читинську область. Працював на посаді заступника головного лікаря, а згодом – головним державним санітарним лікарем району.

У червні 1963 року **Олександр Браташ** з сім'єю переїздить до Бурині, де працює лікарем-епідеміологом, заступником головного лікаря району з санітарно-епідеміологічних питань, а з липня 1969 року – головним державним санітарним лікарем Буринського району. Загалом віддав своїй нелегкій професії понад 40 років.

Незважаючи на поважний вік, **Олександр Браташ** і надалі радує публіку своїм співом. Жоден концерт в районі не проходить без його виступу.

У репертуарі вокаліста, крім багатьох арій з опер, звучать серенади, романси, російські

народні пісні, пісні воєнних років. Але найбільшу шану **Олександр Браташ** віддає українській народній пісні. Улюблений його твір, що ось уже більш як 70 років не спадає з його вуст, – українська народна пісня «Карії очі, чорнії брови».

Як нагорода за його творчість – десятки дипломів переможця конкурсів, похвальних грамот, подяк.

Поруч з **Олександром Браташем** крокує життям мила, добра жіночка – його дружина **Лариса Браташ**

. Все своє життя вона була закохана в поезію, музику, у все те, що викликає прекрасні почуття. Та перші спроби пера Лариса Федорівна зробила у зрілому віці, а якщо точніше в 1995 році.

1996 року її вірші з'явилися на сторінках районної газети. Поетичний доробок жінки відразу знайшов коло своїх прихильників і шанувальників. Перші поетичні публікації **Лариси Браташ**

приємно вразили буринчан щирістю і любов'ю до рідного краю.

Природність і гармонійність її творчості відпромінюють світло життя та любові. Вірші поетеси не залишають байдужими нікого, бо вони – самобутні й красиві, написані людиною щирої та великої душі.

Лариса Браташ народилася 1941 року в селі Березівка Талалаївського району, що на Чернігівщині. Після закінчення місцевої школи навчалась у Шадрінському медичному училищі Курганської області. За отриманою спеціальністю працювала фельдшером амбулаторії у селі Кира Читинської області.

У 1963 році переїхала до **Бурині**. Працюючи медсестрою районної поліклініки, навчалась у Харківському державному університеті на біологічному факультеті, закінчивши який, отримала посаду лікаря-лаборанта клініко-діагностичної лабораторії буринської центральної районної лікарні. Нині – на пенсії.

Творчість **Лариси Браташ** вражає своєю щирістю, відвертістю. Її поезія радує і водночас змушує замислитись над сенсом буття. Вона вміє бачити земну красу, в чому б та не проявлялась, — в усмішці чи блакиті неба, в місячному промені чи гілці бузку. Бачити і розуміти таку красу – вже хист, але ще більший хист бачити і відчувати душевну красу людей. Цим хистом щедро наділена поетеса. Саме в цьому життєдайна сила її віршів.

У 2010 році в Сумському видавничо-виробничому підприємстві «Мрія» вийшла друком її поетична збірка «Уміюсь зоряними росами», про яку поет, член Національної спілки письменників України Анатолій Луговський сказав – «Ця поетична збірка – заримована у словах доля самої Лариси Браташ».

У 2013 році у сумському видавництві «Ярославна» вийшла друком книга поетеси «Кольори життя», кожен вірш якої має дуже глибокий підтекст. Філософське спрямування збірки доповнене ліризмом і описом широкого спектру людських почуттів. Окремі поезії надруковані в альманахах «Елегія» та «Елегія-2».

У 2013 році **Лариса Браташ** вступила до Національної спілки журналістів України.

***

Життя все минає і швидкість космічна.

Є певні здобутки і є висота.

Є тінь і є світло – це тема одвічна.

Талановите подружжя Браташів

Написав Administrator

Понеділок, 26 вересня 2016, 13:46 - Останнє оновлення Понеділок, 26 вересня 2016, 14:04

Та правда лиш там, де любов доброта.

Лариса Браташ

Чари горобини

Заціловані дощами,
Заколихані вітрами,
У зимовій заметілі
Паленіють грона зрілі.

Це дарунок горобини
Для птахів в студені днини,
Щоб сюди вони злітались,
Диво-соком пригощались.

Снігурів майнула зграйка,
Закружляла немов хмарка,
Потім сіла, смакувала,
Вмить знялась, помандрувала...

Горобині сніговії
Нашептали казки-мрії:
Як весна прилине знову,
Буде шити їй обнову

Лариса Браташ

Миттєвості

Через пам'ять мою пролітають
Неповторні миттєвості літ.
І вони мене знов повертають
То в дитинство, то в юності світ.

Талановите подружжя Браташів

Написав Administrator

Понеділок, 26 вересня 2016, 13:46 - Останнє оновлення Понеділок, 26 вересня 2016, 14:04

Зачарована диво-красою:
Все навколо в буянні весни.
О, яка я щаслива весною,
Щось торкнулось душі, мов струни.

Я вдивляюсь в мереживо цвіту
І вдихаю цей запах п'янкий,
Не зважаю на прикрощі віку
І на час непідкупний, стрімкий.

Я ловлю ці миттевості, вірю:
Для душі – це найкращий бальзам,
А це значить – я маю надію,
Що душа непідвладна вітрам.

Лариса Браташ